

George Whitefield

KAKO SLUŠATI PROPOVIJED

Isus je rekao: "Pazite kako slušate!" (Lk 8,18). Evo nekih upozorenja i uputa da vam pomognu kako bi vam slušanje propovijedi bilo na korist i dobitak.

1. Dođite ih slušati ne iz znatiželje, već iz iskrene želje da upoznate i izvršavate svoje dužnosti.

Ići u njegov dom tek da bismo se rasonodili, a ne da bi nam se srce promijenilo, sigurno kod Svevišnjeg Boga izaziva jako nezadovoljstvo, a ni mi od toga nemamo nikakve koristi.

Posljedica je toga da mnogi ostaju neobraćeni i nedodirnuti evanđeoskom porukom. Poput zemlje pokraj Gideonova runa, ostaju nedotaknuti, dok oni koji su došli da bi se nahranili "čistim duhovnim mlijekom" (1 Pt 2,2), kao i samo runo, bivaju zaliveni rosom Božjih nebeskih blagoslova i zato rastu.

Bježite zato, braćo moja, bježite od znatiželje i pripravite svoja srca spremnošću da ponizno prihvatite u sebe usađenu Riječ (Usp Jak 1, 21), i to će onda biti način da vaša duša oživi, da se izgradi, pročisti i spasi.

2. Marljivo obraćajte pažnju na stvari koje su izrečene iz Božje Riječi.

Kad bi zemaljski kralj izdao kraljevski proglas, a život ili smrt njegovih podanika ovisio o tome da li se izvršavaju njezini uvjeti, koliko bi samo zabrinuto i zainteresirano oni slušali koji su to uvjeti! Ne bismo li jednako trebali poštivati Kralja kraljeva i Gospodara nad gospodarima i pažljivo slušati njegove službenike dok u njegovo ime objavljuju kako zadobiti oprost, mir i radost?

3. Ne prihvaćajte niti najmanju predrasudu prema propovjedniku

Jer čak i da propovjednik govori jezikom anđeoskim, kad bi njegovo slušateljstvo imalo predrasude prema njemu, on ne bi bio više od mjeda što ječi ili cimbalu što zveči (1 Kor 13,1). To je razlog zašto sam Isus Krist nije mogao učiniti mnogo čudesnih djela, niti propovijedati s većim uspjehom u svom zavičaju zbog toga što im je bio kamen spoticanja. Zato se pazite da ne biste imali kakav prezir prema onima koje je Duh Sveti učinio vašim starješinama.

Sjetite se da su braća u službi ljudi s onim istim slabostima koje imate i vi. Trebali bismo slušati čak i onu osobu koja poučava druge da čine ono što ona sama još nije naučila, jer to nije dovoljan razlog da se odbaci njezino poučavanje. Naime, službenici ne govore u svoje vlastito ime, već u ime Kristovo. Znamo tko je zapovjedio ljudima da vrše i drže sve što bi im književnici i farizeji rekli iako oni sami nisu činili ono što su govorili. (Usp. Mt 23, 1-3).

4. Kao što ne bi trebalo imati predrasude, tako biste trebali paziti da ne ovisite previše o propovjedniku, ili imate o njemu veće mišljenje nego što biste trebali.

Iako je to možda ekstrem u koji ljudi ne upadaju često, davanje prednosti jednom učitelju nad drugim je nerijetko u Crkvi Božjoj ostavljalo zle posljedice. Veliki apostol Pavao tu je pogrešku osudio u poslanici Korinćanima: "Jer kad jedan govori: 'Ja sam Pavlov', a drugi: 'Ja Apolonov', niste li tjelesni?" rekao je. "Pa što je Apolon? Što li je Pavao? Samo instrumenti u Božjim rukama, sluge po kojima ste povjerovali" (1 Kor 1,12; 3,1-5). Nisu li svi službenici poslani da budu sluge onima koji imaju baštiniti spasenje? I nisu li, dakle, svi dostojni da budu poštovani zbog svoga rada?

5. Sve što ste čuli primijenite na sebe.

Kad je naš Spasitelj razgovarao sa svojim ljubljenim učenicima tijekom Posljednje večere i predskazao da će ga jedan od njih izdati, svaki je od njih to odmah primijenio na sebe i rekao: "Da nisam ja,

Gospodine?" (Mt 26,22). Kada bi se barem na isti način, dok propovjednici odvrćaju od grijeha i potiču na neku dužnost, ljudi umjesto da viču: "Ovo je namijenjeno onome i ovome čovjeku," okrenuli unutra, svojim mislima i rekli: "Da nisam ja, Gospodine?" Koliko bi nam samo tada više blagodati propovijedi donijele nego što je to do sada bio slučaj!

6. Želite li primiti blagoslov od Gospodina kada čujete da se propovijeda njegova Riječ, molite mu se i prije, i tijekom, i nakon svake propovijedi. Molite ga da govornika osnaži da govori te da vam dade volju i sposobnost da vršite ono što propovjednik pokaže iz Knjige Božje da je vaša dužnost.

To je odličan način da propovijedana Riječ postane djelotvorna da prosvijetli i zapali vaša srca, jer bez toga sve ono prije spomenuto bilo bi uzalud. Nesumnjivo je to razmišljanje potaklo sv. Pavla da zamoli svoje ljubljene Efežane da posreduju kod Boga za njega: "Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite... i za me, da mi se, kad otvorim usta, dadne riječ da smjelo mognem obznani otajstvo evanđelja" (Ef 6,19-20). Ako je tako velik apostol kao što je sveti Pavao trebao molitve svojih ljudi, koliko više ju trebaju oni službenici koji nemaju darove Duha Svetoga poput njega.

O, kada bi barem svi koji me čuju danas oziblino predali svoja srca vršenju ovoga što im je sad bilo rečeno! Tada bi službenici vidjeli Sotonu kako, poput munje, pada s neba, a ljudima bi Riječ koja se propovijeda bila oštrija od svakoga dvosjekla mača i božanski jaka za rušenje đavolskih utvrda!

Prevela: *Sandra Živković*

(Preuzeto iz: *IZVORI - Časopis za duhovni život*, Osijek, XLIII(2000), br.1-2, str.38)